

همیشه

حافظ منشین بی می و معشوق زمانی
که بام گل و باسمن و عید صیام است

صفحه ۱ از ۱

همشهری آنلاین: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قریشی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۴
تلفن: ۲۲۰۲۳۰۰۰، ۲۲۰۲۳۰۰۰۰، ۲۲۰۲۴۰۶۷

پدیرش آگهی: ۸۳۲۳۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰
توزیع و اشتراک: موسسه گسترش امروزین
تلفن توزیع: ۶۱۹۳۳۰۰۰
تلفن اشتراک: ۶۱۹۳۳۱۱۴

سرزمین من:
مدیر: سید زهرا عباسی

تدوین:
مدیر: عیسی محمدی
مدیر: مریم سرخوش

سرنخ:
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: حمزه جعفری

داستانها:
مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا حاجی

جامعه:
مدیر: مهتابی

گزارش:
مدیر: مسعود میر
مدیر: ناطقه حسگری نیا

۳۴ (سینما و تلوینون):
مدیر: سعید روستی
مدیر: علیرضا محمودی

صفحه آخر:
مدیر: جواد نصرتی

طرح و گرافیک:
مدیر: مهدی علی حلیمی

سیاسی و دیپلماتیک:
مدیر: حسین ارتلو

شورنگار:
مدیر: پروانه بهرام نژاد
مدیر: مریم باقرپور

اقتصاد:
مدیر: حسین لطفی
مدیر: مریم موسوی پور

تماشاگر:
مدیر: امیر محمد یعقوب پور
مدیر: لیلی خرسند

صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری

مدیر مسئول:
محمسن مهدیان

سرمدیر:
دانیال معمار

مدیر تحریریه:
سید محمدی صادقی

معاونان سردبیر:
شهرام فرهنگی، علی عمادی، شهابین امین، حامد فوقانی

مدیر فنی:
حامد یزدانی

مدیر هنری:
مهدی سلامی

دبیر عکس:
امیر پناهیور

تهران مصور

آیین سنگ زنون در کن

هر ساله جماعت زیادی برای دیدن مراسم سنگ زنون راهی کن می شوند. محله قدیمی کن که از ۵ بخش سراسیاب، اسماعیلیان، بالان، میان ده و دار قاضی تشکیل شده است، جلوه گاه سنت های دیرین محلی و اجرای آیین های محرم است. مراسم محرم و عزاداری این محله سال هاست زبانه زد و عام است. هر ۵ محله کن یک حسینیه جداگانه دارد و هر کدام با منش و رسم و آیین خود میزبان عزاداران حسینی می شود.

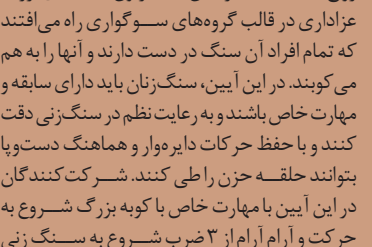
سفره امام حسین (ع) از ابتدای محرم تا پایان محرم در حسینیه ها پهن است و روزانه بیش از هزار تا ۲ هزار نفر همزمان این سفره می شوند. در این میان آیین سنگ زنون در محله کن از جمله آیین های عزاداری با سابقه است. قدیمی ترها قدمت آن را بیش از ۱۰۰ سال می دانند. در سال های اخیر این مراسم به صورت یک حرکت نمادین در این محله برگزار می شود تا هویت تاریخی محله حفظ شود.

در مراسم سنگ زنون عزاداران به نشانه اندوه با برهم زدن ۲ چوب یا سنگ و خواندن مرثیه در عزای سالار شهیدان سوگواری می کنند. این مراسم از دیرباز توسط اهالی کن اجرا می شد و نمادی از سنگ خوردن بر سر و بدن سیدالشهداست. همچنین اهالی محله های کن با سنگ زنی به زیارت اهل قبور می روند تا یادآور واقعه عاشورا شوند.

در ایام گذشته، این مراسم با سنگ های یکدست انجام می شد و امروزه اهالی کن به جای سنگ با کوبیدن ۲ چوب استوانه ای شکل یکدست که قبلا درون روغن مخصوص قرار گرفته تا صدای شبیه به سنگ زدن به خود بگیرد، عزاداری می کنند و بعد از آن نوحه خوانی، سینه زنی و بقیه مراسم تا اذان ظهر ادامه می یابد. در این میان زنان در حسینیه مشغول عزاداری هستند و فقط برای شام غربیان به داخل محله می روند. این آیین در گذشته بیشتر در محله پالون کن رواج داشته است. در آیین سنگ زنون دسته های بزرگ عزاداری در قالب گروه های سوگواری راه می افتند که تمام افراد آن سنگ در دست دارند و آنها را به هم می کوبند. در این آیین، سنگ زنان باید دارای سابقه و مهارت خاص باشند و به رعایت نظم در سنگ زنی دقت کنند و با حفظ حرکات دایره وار و هماهنگ دست و پا بتوانند حلقه حزن را طی کنند. شرکت کنندگان در این آیین با مهارت خاص با کوبه بزرگ شروع به حرکت و آرام آرام از ۳ ضرب شروع به سنگ زنی می کنند و این حرکت در ۲۱ ضرب اوج می گیرد و در حلقه حزن سنگ زنان به نوحه خوانی پاسخ می دهند و گاهی می نشینند و پس از روضه خوانی ۲-۳ دقیقه ای مداحان، دوباره حرکت سنگ زنی را از سر می گیرند. مراسم سنگ زنون محله کن به عنوان میراث ناملموس به ثبت ملی رسیده است.

امام حسین (ع) فرمود: «هر که گرفتاری مؤمنی را برطرف کند، خداوند گرفتاری های دنیا و آخرتش را برطرف می کند». پس در عزاداری این روزها به فکر نیازمندان و مستمندان شهرمان هم باشیم.

دو قرن عزای حسین ع

گزارش تصویری از هیئت دلریش تهران که بیش از ۲۰۰ سال پیوسته میزبان عزاداران سالار شهیدان است

وقایع تاریخی بزرگ همیشه در مظان تحریف بوده اند و در طول سال ها برخی از آنها خواسته یا ناخواسته آن قدر شاخ و برگ گرفته اند که حتی مورخان هم نمی توانند به اصل ماجرا دست یابند. یکی از همین ماجراهای تاریخی، واقعه عظیم عاشورا و فلسفه امام حسین (ع) برای عزیمت به سوی کربلا بوده است و در نتیجه علمای عظام همواره نگران این خطای بزرگ تاریخی بوده اند؛ خطایی به نام «تحریف»! این موضوع آن قدر نگران کننده بود که استاد مطهری از محدث نوری نقل می کند که می گفت امروز اگر کسی بخواهد بر امام حسین (ع) بگرید، باید بر این مصیبت بگریزد؛ مصیبت تحریف واقعه عاشورا، مصیبت تغییر در بیان فلسفه امام (ع) اما آنچه می تواند قضا عاشورا را از مظان تحریف مضمون بدارد، همین هیئت های اصیل مذهبی است؛ خیمه ها و حسینیه هایی که در طول زمان بر پا شدند و سخنرانان و مداحان و میاندازانش خود را موظف کردند تا تنها از منابع متقن و دقیق نقل سخن کنند و روضه بخوانند؛ منابعی مثل «ارشاد» شیخ مفید یا تاریخ طبری، ابن اثیر و... یکی از هیئت های قدیمی که به این مهم اهتمام داشت و به خودش اجازه نداد به قصه عاشورا آب و تاب تحریف شده بدهد، هیئت دلریش بود؛ هیئتی که بیش از ۲۰۰ سال قدمت دارد و بانای اش شاعری دلسوخته به نام مشهدی اصغر یا تخلص دلریش بود که در اندوه امام حسین (ع) شعر می گفت و تلاش می کرد در اشعارش به اصل حرکت امام در روز عاشورا اشاره کند. سخنرانی های این هیئت شعور عزاداران را در فلسفه عاشورا افزایش داد و خواندن روضه هایی سنتی و قدیمی از بزرگان امام حسین، هیئت دلریش را در تیریز زیاده خاص و عام کرد؛ هیئتی با هدف اشاعه اصل ماجرای عاشورا که بیش از ۱۶۰ سال پیش، جادر عزایش را در تهران نیز بر پا کرد و اکنون در خیابان جمهوری، نرسیده به میدان بهارستان پای ثابت عزادارانی است که دلشان هوای شنیدن شعرهای اصیل و روضه های ناب دارد.

امام حسین (ع) فرمود: «کسی که ما را دوست بدارد، از ما اهل بیت است». اما دوست داشتن یعنی پیرو مرام و مسلک معشوق بودن؛ حتی شکل عزاداری نیز باید به گونه ای باشد که اهل بیت پسندند.

امام حسین (ع) فرمود: «خوشحوی عبادت است و سسکوت، زینت». پس اگر در میان عزاداری با مهمانان خیمه حسین (ع) نیک رفتار باشیم و به آنها با لبخند خوش آمد بگوییم، عبادتی کرده ایم که امام فرموده است.

امام حسین (ع) فرمود: «هر که گرفتاری مؤمنی را برطرف کند، خداوند گرفتاری های دنیا و آخرتش را برطرف می کند». پس در عزاداری این روزها به فکر نیازمندان و مستمندان شهرمان هم باشیم.

تهران نامه

مسجد سبز پوش

اینجا خبری از پرچم ها و بیرق های سیاه و سپاه پوش کردن مسجد نیست. هر سال محرم که از راه می رسد مسجد سادات ولنجک سبز پوش می شود؛ رسمی کهن که سال هاست در این مسجد قدیمی اجرا می شود. هر سال چند روز مانده به محرم، جوانان حسینی و موسیقیدان محله ولنجک گرد هم می آیند تا با اجرای این رسم برای برگزاری مراسم عزاداری سالار شهیدان آماده شوند. اجرای این رسم متفاوت اما برای خود داستانی خواندنی دارد. در کتاب «کلاه گوجه نشیروان» تألیف استاد باستانی پاریزی درباره تاریخ این محله آمده: ۳ برادر به دنبال آب و زمین کشاورزی برای امرار معاش راهی شیراز می شوند که یکی از آنها به نام میر علی مرضی به ولنجک می آید و اکنون طایفه اعجازی های ولنجک از نسل او هستند. در حاشیه قرن قدیمی که وقف مسجد است نوشته شده در تاریخ ۱۲۹۷ قمری (۱۲۸۵ شمسی) فردی به نام سیداسماعیل از نسل پنجم سید علی مرضی وصیت کرده که مسجد به احترام سادات در ایام محرم ۵ سال سبز پوش باشد. اما این رسم همچنان در این مسجد اجرا می شود.

دبیروز نامه

نقدی که منجر به نتیجه شد!

۳۰ سال پیش در دبستان های ایران، هنوز دانش آموزان در کارنامه های خود نمره های مثل ۲۰ و ۱۸ و ۱۰ می دیدند و خلاصه درگیر نمره و معدل و شاگرد اول و آخر بودند. در صفحه ۱۱ روزنامه همشهری ۳۰ سال پیش، مقاله ای با عنوان «آیا باید همه دانش آموزان بیست بگیرند؟» این شکل ارزیابی را زیر سؤال برده بود و همین مقاله ها و گفتن ها و نوشتن ها، مسئولان آموزشی را مجاب کرد که از اوایل سال های دهه ۸۰، شکل ارزیابی عملکرد دانش آموزان دبستانی را از نمره، به شکل توصیفی تغییر دهند. همین موضوع نشان می دهد که اصحاب رسانه، چقدر می توانند در تغییر سرنوشت یک سرزمین، اثرگذار باشند. البته بد نیست کارشناسان حوزه های آموزشی در مطبوعات این روزهای کشور، شکل ارزیابی توصیفی مدارس را نیز نقد و بررسی کنند، چون انگار برخی مدیران دبستان ها، همچنان از فلسفه این تغییر آگاه نیستند و مثل گذشته، از دانش آموزان دبستانی آزمون می گیرند و در بر گه های آنها، نمره ثبت و بچه ها را با هم مقایسه می کنند. البته این مدارس، فهرستی که به اداره آموزش و پرورش اعلام می کنند، بر اساس ارزیابی توصیفی است؛ تازه، برخی مدارس هم به بهانه شکل ارزیابی توصیفی، هیچ جانشی برای بچه ها ایجاد نمی کنند و کلا قید ارزیابی را می زنند.